

[Nedergaard.]

Tilstand! Ja, lidt har jeg set dertil, men hvad jeg har set, har alligevel givet mig et noget andet Indtryk end det, den højtærede Socialminister skildrede. Jeg var for ganske faa Dage siden inde i et Hjem, og jeg vil indrømme, at der manglede visse Ting. Der manglede f. Eks. et Sted, hvor de paa-gældende kunde anbringe deres Tøj, og jeg synes, det vilde være ønskeligt, om der var et saadant Sted. Der var ogsaa for mange Senge. Men der er nu een Ting at bemærke om disse overbelagte Stuer, at det maaske kun er ganske enkelte Gange, at alle Sengene er fyldt, i Regelen staar maaske en Trediedel af Sengene ubelagt, og saa er det dog egentlig ikke saa forfærdelig galt, om der skulde være lidt færre Kubikmetre Luft, end der burde være, en enkelt Nat, i Stedet for at en enkelt eller et Par Stykker maatte vises bort. Hvad der imidlertid overraskede mig i allerhøjeste Grad, da jeg var paa et saadant Hjem — det kan jeg ikke lade være at fremføre —, det var den, som jeg syntes, store Mangel ved Hjemmene, at Gæsterne kun fik skiftet Lagner een Gang om Ugen, men jeg fik saa forevist, hvordan Lagnerne saa ud efter at være brugt en Uge, og det maa siges, at det forbavsede mig at se, hvor disse Lagner dog var pøne. Jeg blev meget forundret over det, og da jeg spurgte om, hvordan det kunde være, svarede Bestyreren for Hjemmet: Ja, det hænger saadan sammen, at en hel Del af de rejsende er arbejdsløse, som benytter Tiden til at rejse fra Sted til Sted, dels for at undersøge Arbejdsforholdene, dels for at blive kendt med vort Land, og der er hos mange af disse rejsende kommet en Kultur, som man maa glædes over.

Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Socialminister om, at der tiltrænges Forbedringer hist og her. Jeg maa dog omtale en Ting, som det ogsaa har glædet mig at se. Jeg har set et Hjem, der blev drevet for halvjerde Hundrede Kroner en Vinter. Jeg saa dér de pæneste Senge, de var givet af Beboerne, og Gæsterne paa dette Hjem fik i Regelen Paalæg paa deres Mad, for det blev givet af Borgerne. Disse havde nemlig været saa heldige at finde et Menneske, som vilde paatage sig alt Arbejdet med Vask og med at holde Orden

for 30 Kr. om Maaneden. Der laa en Kærlighed bagved, og det var tydeligt, at de rejsende — der kom nogle, medens jeg var der — havde Følelsen af, at her mødte de et Hjem. Der er noget her, som i hvert Tilfælde jeg for mit Vedkommende sætter overordentlig stor Pris paa.

Den højtærede Socialminister nævnte noget om Udvalgets Tankegang. Jeg vil gerne i den Anledning med Formandens Tilladelse oplæse et Par Ord, der staar under Afsnit III:

„Idet Udvalget i øvrigt ser med Sympati paa, at der under den foreslaaede Statskontrol indrømmes det private Initiativ Virkerum paa det heromhandlede Omraade, saaledes at ogsaa fremtidig de heromhandlede Institutioner kan oprettes ved privat Foranstaltning, er Udvalget af den Mening, at denne Opgave dog i første Række er en kommunal Opgave, idet det for en Del drejer sig om Foranstaltninger til Fordel for Personer, overfor hvem Kommunen har Forsørgelsespligt.“

Selvfølgelig er det meget rigtigt, hvad der her staar, men det vil tage Initiativet og Offersindet bort, naar det bliver saadan, at hvad man gør, det har Kommunen Pligt til at gøre. Derfor vilde vi saa gerne have, at der maatte arbejdes videre, og at det Arbejde, der udføres, maatte fuldkomngøres. Naar der stilles en saadan Mængde Senge til Raadighed, som det sker fra kristne Menighedskredse, synes vi, her alligevel er et Grundlag, hvorpaa der kan arbejdes videre. Vi vilde ogsaa meget gerne have den højtærede Socialministers Forstaaelse af, at det ikke er af Tværhed og ikke af Uvilje, vi har gjort Indsigelse, men fordi vi virkelig inderlig gerne vil gøre noget. Jeg maa hertil føje, at der ogsaa er oprettet Institutioner, som netop sigter til at skaffe sagkyndig frivillig Hjælp, idet vi har vore tre Diakonissestiftelser og vor Diakoniskole. Da der saaledes fra vor Side er gjort et Arbejde, og vi stadig er rede til at gøre et Arbejde, vil jeg haabe, at vi ogsaa i Udvalget kan finde Forstaaelse for den Maade, hvorpaa vi mener, Sagen bør ordnes, saaledes at hele denne Sag kan komme til at ligge endnu bedre, end den har gjort indtil dette Øjeblik.